

наколи згорять ліси тобою зачаровані,
наколи прокинеться у колі вітру папороть,
наколи зів'яне горобець у повені сухого листа,
наколи докажеш свою чудернацьку казку,
наколи своє життя переснуєш нитками смирного затишшя,
наколи всміхнешся вперше, наколи на те ще буде час,
наколи самотність вигидає стежку, що за пустирі веде,
наколи день свята виб'ють дзвони, наколи — годину смерти,
наколи придумаєш мені ім'я привітне, більш доцільне,
наколи — і душу більш прозору та простору,
наколи густіше визріють жита,
наколи, мов загадкову книжку, твоє тіло дочитаю,
наколи,

тоді — я заспокоєний засну
і для коханців, кажуть, зійде
ширший місяць.

Збірка « [Уламки дзеркала](#) ».